

Śląska Biblioteka Pul

R 367 III

8

Lublin

Spec. 520 1

Sh. Ch. d. b.

Spis treści

1/ Kościół parafialny w Dobrodzieniu	K. 1.
2/ Kościół filijny w Śremurach.	K. 9.
3/ " " " leszowie w Lublińskim	K. 11
4/ Kościół parafialny w Sasławie	K. 16
5/ Kościół św. Trójcy w Koszęcinie	K. 19
6/ Kościół parafialny w Woźnikach	K. 26
7/ Krótka historia powiatu Oleskiego	K. 28.
8/ Kościół parafialny w Gorzowie	K. 34
9/ " " " " hrelkuś Łasowicach	K. 35
10/ " filijny w Skrońsku - Zarzyskach	K. 37
11/ Kościoły parafii Oleskiej	K. 40
12/ Krótka historia księstw opolskiego i raciborskiego	K. 44

F. ko. Bentold, który 22 listopada 1311 r. był świadkiem przy wystawieniu pierwszego dokumentu przez ówczesnego króla Bolesława pyrkoskiego. Jeden z późniejszych patronatów,

R 367/III

Kościół parafialny w Dobrodzieniu.

Chrześcianie, nahlądając miasta, starali się ^{również} ~~także~~ o to, aby w nich stał taki kościół, który nie tylko dla mieszkańców, lecz i dla mieszkających sąsiednich wsi był przeznaczony. Powstanie pierwszego kościoła w Dobrodzieniu bliżej stwierdzić się nie można. Ję jednak jest pewnem, że już w wieku XIII. istniał, bo gdy wtedy prymas łowicki biskupstwo warszawskie na parafie, przysługującą parafie dobrodzienskiej, do dekanatu sleskiego.

Brak dokumentów z wieków dawniejszych uniemożliwia ^{naprawdę} restaurowanie dziejów kościoła i całej parafii i ograniczyć musimy się na stwierdzenia niektórych wiadomościach pochodzących z tych czasów. Brak również ^{niektórego} opisu duchownictwa, które aż pod koniec wieku XVI. parę kościoła dobrodzienskiego pracowało. Pierwszy, znany nam proboszcz Dobrodzienia, był ks. Wit Radziwałł, ~~który~~ 1592 r. był udmiał na egzarchę we Włocławku, awanturowego dotąd przez ówczesnego biskupa Gdanskę.

Kościół był poświęcony Marii i Magdalenie i przetrwał do roku 1623. W tym czasie strąciła się najna dwadzieścialetnia, która także niemię przetrwała, data się we znaki. Także i miasto Dobrodzień nawiedziły choroby wojen nieprzyjacielskich, siejąc nękanie postrach i spustoszenie. Miasto a z niem i kościół stały się pastwą plamom. Tyłko kilka budowli budowni spalone domy i kościoła. Proboszczem był wtedy ks. Michał. W tym czasie napisał kościelny ksiądz Boja-kowski swój dom, a Walenty Wyga swoją, także. Zmowa z tych danych utwierdza przekonanie, że co odprawił pierwszy biskup warszawski.

W roku 1650 wyznaczono dniem 10. Grudnia i
Opala na powołanie do bractwa iście nowego powołania
w rektie ko. Franciszka Brokera. Tenże mianował u doct-
mianym drukar, składającym się z ixy i dwuśb komin,
późniejszy niedaleko kucina. Ko jego urządzenia na-
pisał salachianka Anna Janocha, wdowa po jednym z
Garnyń, kucina z talerów silnych, na co tygod-
niowo odprawiano. nabożenstwo na jej i domu jej kuc-
ny. Wypracowania kucina, obciążony był foliunk we
Wdarynie, który kupił salachie kucina. Późno, ko-
wo pisał problemowi nabożny z rymu rymu u wy-
sokoci 10 talerów, później zaś pisał z tego rymu, na-
pisał on z talerów siostrenicami salachianki
Garnyń, ko. Jeremu Adamowi Franciszkowi Garnyń
or Lechowi. Kapitałem tym obciążał tenże kucina fol-
iunk swój Walec pod Olszem.

Wiejski's Krugutof Janl posiadał obok swego gr-
spodniotwa ogrod, który odstąpił Bartoszkowi Witoniowski
na upiór swego węgierskiego i wyjechał 9 grozy. 8 tyś
wyjechał napisał Janl 6 grozy Bartoszkowi, 3 grozy swó-
kusiakowi na odprawienie jednego nakomienstwa. Po-
tomkowie Krugutofa przekazali węgierskiemu 1673 r. Szymo-
nowi Janlowski, a tenże pięć lat później bratu swemu: He-
fnerowi.

Że wkrótce wiozący kawiater przyjechał do
współnego, która się odbyła w roku 1639, sporządzone
dokładne opisanie, które także i w kosciele z
Archiwizmem kawiater wiele wchowywał. Wkrótce
Wianowski dowiaduje się, że koscioł po pożarze
w roku 1633 nie był jeszcze zupełnie ukończony. Wkrótce

był 36 łokci długości, 22 łokcie szerokości i miał dwunasto szkieł.
 Wschodnia część była okryta i oklejona, zaś część
 zachodnia uchata na wypetnie wykwintowanie. Główny ot-
 wór, przeznaczony pisklętom strasz. karygi Magdaleny,
 był oklejony. Dwa ławne ułtany, również oklejone,
 nie były jeszcze okryte. Choroidalna drewniana, na-
 kręślona murawiana i oklejona. Na cmentarzu znajd-
 ują się drewniana drewniana i drewna drewnami;
 Trzeci dany niech się i niewycoła nad. Prociwtem.
 Ponadto posiadają krótki dwa srebrne kielichy, srebrne
 cylindry i srebrne, monetały, srebrne wystawny,
 brązy, srebrne ornamenty i wiele innych przyborów.

W dalszym ciągu sybilna sprawozdanie ~~sybil~~ po-
 siadają krótki, jego jak i dalszy przebieg słu. do-
 mizacji innemi dowiadujemy się, że rola przeobrażenia
 podzielną była na dwie części. Pierwsza część znajdowała
 się na zachodzie na miejscu i sięgała aż do granicy
 Rędowic; druga zaś część ~~od~~ przy starcie Rędowic
 a wyrotem i tak, do której przynależała druga część,
 Rędowic. Od 50 mieszkańców starogumy przeobra-
 wienie 7 talentów 25 grzyw 8 halasy. Przed tym do-
 chody przeobrażenia obciążały się podatku w planów różnych
 obrotu, lub ten dany był i gwarant. Do parafii dobro-
 dziejniejszej należały również folwarki gołanickie i roso-
 wickie, zaś Makowice, Gwoździary, Pocianowice, Ławn-
 owice, Łigota, Wartów, Rędowice, Gołanowice, Kłós, Głom-
 ny, Kiernica i inne miejscowości, których nazw
 sprawozdanie nam nie podaje. Z powyższego zestawienia
 wynika zatem, że pierwsza parafia była stosunkowo
 wielka.

Archiw 6 września 1684 r. upamiętniamy jako następcę
ks. Pacha nadanego Subardianina ks. Jana Franciszka
Szafrańka, poprzednio kapłana nadanego w Lublinie,
w Glinickiem. W roku 1690 powołał się ks. Szafrańk
na probostwo do Katorza pod Głębem. Następca jego został
ks. Jan Antoni Heymann. W czasie jego urzędowania
wzniesły się fundacje w roku na nowo, a równocześnie
wzniesły majątek kościoła. Pomagali fundatorami
spotykani się z nadwiskami polskimi arcybiskupów jak Gut-
korskich, Szafrańskich i Strazińskich, wielkiej funda-
cji przełożył od miłośników jakichś miłośników arcy-
biskupów. Ks. Heymann zmarł 22 lipca 1715 r.

Zmarł tego samego roku objął urząd parafii
ks. Pacha. Dotychczas parafia wyznaczała wiele pracy, ta-
kie ks. Pacha miał parę latu w tym kapłana. W roku
1720 odbyła się wielka kłótnia, która już wtedy
była zupełnie ukłótną. Parę lat później odnowa-
ły się w nim dwa nowe sprawy przeciwne sobie. Ar-
my i Major. Major. Wówczas kościół odobitą
piękną ambona i organy. Odpłat dowożony odbywał się
w niedzielę po św. Józefie i Józefie. W roku 1748 ob-
jął probostwo ks. Lycha, niedługo do jednego przeszedł, bo
już pod koniec roku 1755 napotykaną na nowego pro-
bostwa, ks. Praynowskiego. Za czasu jego urzędowania
zabudowano nowe probostwo i szkoła; stała się także
o zabudowanie dawno, lecz śmierć nieubłagana
nabrała go do nieśmiłości. Ks. Praynowski zmarł 18
marca 1779; nastąpił jego pogrzeb w Grobie, w
niedzielę dnia Major. Major.

ks. Galickienna umierając 24 października 1840 r. na raka. Grobowy ten dzwonnasterny umiał dnia 21 listopada 1840 r. licząc 26 lat życia, a ksiądz 42 lata przeszły jako parobek w Lubradziemiu. Książki jego pogrzebane są przy kościele św. Walentego.

Dnia 1 kwietnia roku następnego dykt parafę ks. Jan Janeczko, urodzony w Wysockim pod Plesnem. Jego samego roku podał kanonia w uroczystości świętych Marcinia i Kacprza kilka wieków krzyż i wieńc kościelny, który następnego roku nastąpiło nowym zielonym krzyżem. W roku 1830 rozpoczęła restauracja kościoła; dach samodzielnym ułożono, następując go dachówka. Świeciany okryty, do którego był przybudowany wielki altar renowany i obudowany latarnią w cegiel. Prezbiter i gwardia odnowiono, dawać obudowano nową, a w końcu sklepieniem a symetrycznie 14 filarów namocniło. Książki dzwonnasterna roku upiększenia kościoła nie miały granic. Widac rzeczywiście jest parafianie; tu ten rok po stracie jego - ks. Janeczko ^{był wielki.} umiał 24 października 1845 r. na tyfus - ~~nie miał granic.~~

Następnie ks. Janeczko wrócił ks. Jan Kalina. W drugiej świąt Zielonych Świątek, dnia 1 czerwca 1846 r. wybuchł w mieście straszny pożar, który w krótkim czasie objął 136 domów mieszkalnych, 40 budynków gospodarskich, kościół parafialny, parobstwo i do niego przynależne budynki, natłok i wianiemien i ogień niezłomny, czego budynki parobstwa, dwie barany i zabudowa nankowy wspaniałe. Pożar był tak gwałtowny, że nawet nowe budynki uległy ogłębionej śmierci i tylko sterczące kolumny i ścianki i mury,

na którym stały zabudowania. Wreszcie 1800 wieś została
wzrostła bez drogi nad górami.

Do parafii odnowionej nabawiła się w wielkim
króciele św. Walentego. W roku 1844 rozpoczęto starania o
budowę nowego kościoła. Wraz z niążi nadano zabudować
kościół w nowym, północnej części miasta. Wreszcie księ-
żę-biskup Melchior Siegentreich oblatował pieniężnie
pracy zabudowania kościoła na miejscu dawniejszego, pa-
rój zaś ogłosił się na parafiję miasta i sam pisał
parafii datkiem pieniężnym. W czerwcu 1850 r. odwie-
dził miasto biskup - infanter ko. Samuel Latusch i
przy tej sposobności udzielił miernym sakramentów
św. Bierzmowania. Był on w roku następnym wy-
brany na biskupa archidiecezji starożytności. Wia z
późniejszemi alby się wyrażało poświęcenie ko-
ściółka w górze pod nowym kościołem. Ko. Kalama
był miernikiem gorącego temperamentu i wraz z
biskupem widząc, że długo w zabudowie się już
nie mogą nie mieć, przewziął go na parafie do
Wielkiej Wacysławie w Krasielniku.

Zamierzano parafii do budownictwa miernym
księżę-biskup długiżnawczy administratorem w Wacys-
ławie, ko. Strauss. Wia 20 stycznia 1852 r. odbył
nowy drogąkowni swój zwyczaj, który w nowym był
parafie ostatek zabudowania nowego kościoła. Do końca
tego samego roku pokryła dach budynku, zaś dnia
16 listopada 1854 r. odbyła się ^{jego} poświęcenie.
Koszt budowy to wyrażały 20 tys. 450 talarów, które
pokryte zostały wyprzedającami na miasto i wsi do para-
fii należących ratami lub też dobrowolnymi skład-

amontego dnia 9 czerwca 1897 roku,

8
kani. Po uwarunkowaniu budowy parafialnej jasnosc gotowa
w wydziale 2 tys. 303 kaleniarz. Dnia 9 lipca 1897 r. opu-
scil ks. Stanislaw parafie, ulegnacyj probstwie w Olesie,
gdzie 26 lipca 1897 r. umarl. Jakobowicz Niemcem z wo-
dunia lubianym byl w calej parafii a probstwie niego
zagadnoscie wyprawienia i nastepujacej skole obywateli
na budowie nowego kościoła.

Do smierci ks. Stanislaw parafialna miedza
jawnie tego samego roku
dobra (zob. deklaracja) w sprawie administracji
(ks. Rywarda Thilla. At roku 1860 byl ks. Thill admi-
nistratorem parafii, probstwie jemu mianowanemu nastal
wiekszy problem. Dnia 12 czerwca 1868 r.
umarl probstwie w miedz kościoła, nie wyzna, dziajac
wspomnianej skole. Za czasu urzadowania ks. Thilla
wzrostl znaczenie fundacyi, ktorej kościół deklaruje
shi ma bardzo wiele. Liczne wiejskie lat 46 umarl
probstwie, nastepny parafialny probstwie. ^{W roku 1873} ~~byl~~ byl
parafialny ks. Wagner. W tym czasie wiejsze fun-
dacje umarl 28 tys. 321 marek, probstwie gdy wiejsze
kościoła skladal. wie. w tym 540 marek. Kapitulami te-
mi parafialna parafialna kościół a nastepny probstwie
nemi. Nastepny ks. Wagner, parafialny ks. Garnowicki,
ktory umarl lat 30 dnia 4 stycznia 1912 r. umarl.
Kosciol jest probstwie ks. Wolko, nastepny probstwie
w parafialnej w parafialnej.

Parafialna deklaracja lat a probstwie
wyprawia tybnie na jasnosc w smierci parafialnej i dlatego
sie probstwie nie budowania. Wskazuje parafialny
sie mysla, da wydziale w parafialnej, a ktorej
nastepny sie kościół filijny parafialnej deklaruje.

napotykanym. O obywateli królestwa w wspomnianym roku świątecznym następujący wypadek.

W roku 1441 najświętszy książę polski Władysław, samosajne duchownieństwo kapitułarne do siebie przyciągnął, wiceksiążę mianem władcy, czego kanonicy dowiedzieli się. Obywateli postępowaniem temu król Fryderyk, kanonikom nacemprwad wszystkich intencji kapituły uwiarył. Ostatecznie jednak postanowił wydać wszystkich kanoników z granic dolnego Śląska i do nadal trwał w swoim pierwotnym postanowieniu. Z powodu tego opuścił także biskup - sufragan Sommerfeld dnia 26 sierpnia 1441 r. Władysław, udając się w komandowanie nacemprwad do dóbr kapituły w Liwycie (powiecie sycowski), następnie do Petraszowa (w Pomorzechu), do Opola a ostatecznie nakazał przed nadchodzącym dnem najświętszym polskim i samitatem i swojego przyjaciela króla króla Karłowicza, właściciela Liwicy.

Był biskup i Liwica trwał niewiadomo kilka tygodni. W tym czasie a mianowicie dnia 23-go września odwiedził alumnów, nie mogąc przenieść do Władysława, w szczególnym czasie parafialnym i dozwolone swobodnie kapłanów. Spóźnienie wyjątkowo tego roku w sycowskim kościele była niemożliwa, bo po pierwsze królestwo byłoby niepełne, po drugie zaś groził wypadek. Natomiast obywateli i tygodniowy królestwo w Pomorzechu był odpowiednio do uwzględnienia tak wielkiej. Nie ten dłuższy, że w roku 1461 wyprawa w Liwycie budowa nowego, alumnów kościoła.

Wspomniany wyżej dokument znajdujący się w roku 1629 przypomina także i sposób, jaki powstanie

zemiędzy właścicielami Ciemny, Łaciński Ławranowski;
w wyniku tego nie mamy jednak pierwsi. W tym czasie
podzielone były dobra na trzy części. Od roku 1678 do
1780 r. byli właścicielami Ciemny Krachininowie, których
grubnicę znajduje się pod rękopisem Księstwa. W ostatnim
roku nabył dobra cieniowskie właściciel Saluk z Kurgina.

Inlarchocha redakina Strachwiczów z Górnego
pozwycił się nimie duma ~~xxxxx~~ młodzi, którzy osią-
nęli wyjące górnym duchem i naciągali ^{sic} Vahuta Ka-
siasta w. na Górny Szlach. Górnym Joachim Ernest
Strachwicz urodził się 1689 r., umarł zaś do roku
on Wroclawin ⁱ został w roku 1740 proboszczem w Wielkiej
Starekach. Później lat później mianowana go została du-
dowa następca arcydykana opolskiego, następnie 1748
był arcydykanem. Reprezentant reformy w parafii,
napominal duchowienstwo do przetrzeźwienia i prostot-
nego życia. Wiele do naradzania ma arcydykanowi
duchowienstwa, którego bawił przed naradami oświec-
niami które były tak ciche, że nie było - biskup Filip
Schaffgotsch przyjechał na Górny Szlach, aby się naradzić
z przedstawicielami tych naradów pryncypałów. Przybywszy
jednak do Raciborza rozwinął, że nigdzie nie miał
tyle przyjaciół, jak właśnie na niemi górnymi, których
arcydiakon, który przyjechał dla duchowienstwa, wiel-
ki zaburzył ich kwiety górnymi, których i biskupych
młodzieńców którzy się poświęciła do stanu du-
dowego zmarł 24 maja 1753 r.

Англичане натуральным шоломъ доверста въ-
мешкомъ и естественной одеждой въсвѣдѣній бытъ замъ
Мамыя Пондирова, восточнее экспедиціи въ-

dyakuna, ko. Jwałima Ewenta Strachwica. Wzrostł się
w roku 1721 w Ciemowie, gdzie też otrzymał świętą
Krzysztofa krzyżem, odebrał w roku 1761 święcenia bi-
skupie w Krakowie, albowiem ^{naprzemiennie} ~~zastępował~~ straszniki ka-
siedze w czasie rządów króla Fryderyka II. nie mowa-
łszy na przykład święcenia w sławy biskupstwa wro-
stawskiego, gdyż król - biskup Lublitzki był już
na wygnaniu. Później zaś do swej diecezji mianował
samodzielnie księży, słycha pod panowaniem prus-
kiem, odznaczając się w rządach nadzwyczajnych, wzo-
rowością i dzielnością. Stał się kilka lat później
biłgorajczykiem; ~~na swoim~~ parafii innymi parafiami
królestwa w Ciemowie fundując w wysokości 200 gulle-
nów, na które odpowiadają się ona na drugą, jego w ro-
wnie diecezji należącemu do 100 gullenów dla
biednych gminy Ciemowy. Zmarł w starości
biskup dnia 28 stycznia 1781 r.

^{z nowymi} ~~z parafii~~ zmarł nie posiadający wiado-
mości o zdrowieniu się do księcia hr. Karola w Ciem-
owie. Jego jawnie mawia się stary budynek na miejscu,
na którym go w roku 1761 wystawiono. Później w sta-
nowach parafialnych nie się w czasie tych nie wie-
sta, że ksiądz dnia jest księdzem filijnym nale-
żącym do parafii solarskiej. Do księcia w Ciemowie
należą m. in. Ciemowa, Wielkie Dworkowice, Łódź, Kar-
łowice i Kalina. Księżem także i należącym
w nim odpowiadają księżom parafii w Łódź.

my nasze najurodzajniejsze podziękowania.

W Sadowie i najbliższej okolicy gwałtownie umar-
łych na kłku mijałach. Na cmentarzu około kwietnia
grobano umarłych parafian jak od samego początku ist-
nienia kościoła. W kościele nasi najdrożsi, w tym mro-
znie i okropnie grobowce, w których spoczywają, row-
nież gromadzenia wiarygodne. W jednym z tych gro-
bowców, znajdujących się pod wielkim wianem mro-
dzą się, są, tak umarłych parafian, ich krewnych
i osób w parafii mieszkających. Długo grobowce mija-
ją się w kaplicy św. Józefa i należą do katolickich
Sadowa i Wierzbica. Tu spoczywają w wielkiej części
potomnie kościoła, natomiast ich rodzin i najbliżsi
krewni. W tym grobowcu pod kaplicą, Sera Sawa Je-
nna grobowo umarłych wianów rodzin danielców
w Rucianowicach. Tu spoczywają, ten ciata organizator
i innych wybitniejszych osób parafii.

Szwatem grobowo umarłych na różnych
miejscach. „Na górze”, pierwszy gróbni Sadowa i
Wierzbica na północ od wsi, amary dawno górkę ce-
sarową, pochowano w latach 1681 do 1744 około 10 osób.
Byli to przeważnie protestanci a pierwszy niemi-
łnej dawno a rodzinny Szymonowski a Rucianowice.

W roku 1885 przy dremowaniu napotymano jeszcze
archidę ludzkie w miejscu do Trumien, Mieczys-
rej Szwamela dawno od wsi w stronę Kuchanowice
znajduje się inny cmentarz, amary w masie
potomnej pod „cmentarzem Rucianowice”. Według
napisów znajdujących się w archiwum parafialnym
pochowano tu w masie od 1680 do 1743 r. około

34 Interamur, gromiędzy niemi także kilka pochowanych, a nadtem słuchochich. Tuteż cmentarz, tak nazywany szkole-
ny, znajduje się na wzniesieniu przy samej wsi. Kato-
licy został w roku 1823 przez ówczesnego proboszcza,
ks. druckana Kłosa Alatę, nie cmentarz przy koście-
le był upamiętniony. Jednakże według tu umieszczonych
grzeban, słowianin ziemia była nadawanyj' mianem.
Towarzystwo zatem stary cmentarz przez przytę, wnie-
sł do organizacji i usiwił ogrozić do proboszcza należą-
cego. Jakkolwiek cmentarz katolicki przez ks. Kłosa
nowi nazwa „chrześcijański”, przypuszczam, że
przynajmniej tu umieszczonych już nie grzebano.

Tęż Słodowem i jego najbliższymi, skłania
napotykanym jeździ cmentarz i grobowce w innych
miejscowościach do parafii należących. W Łiszczynie
jest 1 cmentarz znajdujący się przy samym koście-
le, na którym domano umieszczonych 2 najbliższych
miejscowości. Jed kościołem znajduje się tak nazywany
grobowiec słuchochich, w którym spoczywają, między
innymi słuchochich, druckanów Słodow. W dawno-
miej grzeban stęgi krzyżowe i inne kształtów różny.
W Brusku, gdzie jest kaplica św. Jana Hieronimusa
znajduje się również cmentarz, na którym domano
umieszczonych 2 Bruska i sąsiednich miejsc już kilka.
W grobowcu pod kaplicą spoczęło od 1675 do 1758 r.
właściwość dobowaynów kaplicy i innych kształtów
różny. W dawno-miej spoczywa domowa kaplica Lich-
mych, który spoczęło w wieży i ułożono na miejscu.
W Łowczynie miejscowości oddalony o 16 kilometrów od
kościoła parafialnego już pod koniec wieku XVIII, był

~~grobowice~~
~~amentarny~~, nad którym wznosiła się niewielka kapliczka
a drewnem. Ten sprzągnięty architekt wstawił Olszany,
który się tu chwalił od 1649 do 1732 r. Później przeszedł
miejscę w grobowcu w Cieszanowie. Gdy w roku 1750 przetrwał
Olszany na wstanie parafina kruszniczaka, zbudowano
walców się kapliczkę a dawny grobowiec przeniósł
dwa dęby niedaleko stawa. Jedną z nich dawno ten naj-
dziej ma się w Konopiskach, wsi parafialnej w dekanacie
anem Kościoła w Polakach.

Na nekropolie wyznaczonej wypadła o cmentar-
zara drewnianych, które napotykaną gromię w kwi-
parafii na Górnym Hłachu. Takich cmentarzy jest także
w parafii sadzawskiej kilka a najmniejsza w Olszanie,
gdzie w roku 1709 postawiono 23 osoby zmarłe na parafii,
wraz cmentarne dla drewnianych przechowywać grobowce
a roku 1734 w Wielkich Stronowicach, Chwałku, Buci-
nowicach, Kalinie, Stankowie, Bruchajd, Wąsach to
cmentarne grobowce były przez najcięższą i trwa-
łą w tym.

Kościół św. Trójcy w Kraszynie
w Lubimiechach.

W dolinie na wschód na brzości łaci wano-
si się drewniany kościół, zwany „kościół Trójcy”. Ar-
chitekt kościoła znajduje się cmentarz, na którym sp-
rażnięty architekt umiał a Kraszyna i wsi architek-
ty. Kościół ten zbudowano w roku 1724 na tem
samym miejscu, na którym się wznosił pierwszy ko-
ściół, wystawiony prawdopodobnie około roku 1500.
Na tem miejscu grobowcem przez wzniesienie kilku

Widząc natomiast wspomnianych mężczyzn mijając, na któ-
rem króciutko stanął, ^{jako} ~~zauważył~~ stojące. Jedyną pierwszą mienią-
cą się między się tu waga, opatrzoną pierwszą ręką małą
drzewną niedolę drzew, stojącą na tem miejscu, na którym
się dnia wielki stawał nawał. Gdy samowolnie do niego prze-
mówić, nikt nie drzecha. Zdróżona tem zjawiskiem, od razu
już nie mógł ~~przebiegnąć~~ amiednata do mijając, opatrzoną-
ją wryble ~~zauważył~~ w piasku stopy małego drzewca. Widać się
przechodzi, czy zdarzenie to jest cudem, nagała pierwsza
mieniasta ślady w piasku. Byłybyśmy jednak na drugi i
trzeci, nawał amiednata ślad stopy drzewca w piasku,
on natomiast się przechodzi ~~zauważył~~, nie staje się to w sposób
cudowny. Odtąd już nie nacięta śladów w piasku tem
opatrzoną całe zdarzenie innym ludzkiem. Kierunk-
u skłony brzozy na mijając to i ściśle stwierdzali, co
się później dniać będzie. W nawał wielkonożnym dostę-
sant drzewem drzewem i samowolnie a daleka abli-
gają się procy a wielka, brzoza, spierającego ludu.
Z tych procy wyturmo gony dalekie krajów drzewia-
ny. Zaledwie kraj ten ~~zauważył~~ - którego nawał najdalej
się w króciutko - stanął, opatrzoną kraj iwinatę palące
i także drzewi małych w ~~trójkąt~~ białych szatach się prze-
chadzające.

W Koszycach było takie trzech braci, a któ-
rych dwóch było kłanających, nas trzech; Wincenty Klu-
czyński, był ^{brzozy} ~~zauważył~~ Tenże przebywał u swoich bra-
ci i bratnit się sprzedawać, króci. Pierwszego nawał aginaty
mur a pastwiska dwa brzoze, których nawał kłanających
amiednata adnate nie mógł i przebiegnąć, nie ustalił
obrobników. Przebiegnąć dnia pierwszego alek wspomnianego

kraycia, opytawszy go o miala dniech, ktore puszczajaca
do niego: „Co mi dasz, a zaprowadzasz mnie do domu?” „Zmiesz-
czamy mialdzian napytat sie: „Czego sie chcesz?” „Dzieci nie adpo-
miedziat: „Zayskera mi, ze na to mijece anteaiech domow
na ludowy kwiata!” „Miedzian popychaj ostnie nadanie,
a dziecka wkanata mu krew, na ktorym sie pacyt sy-
niune kuni.

Wziadawany sie cudu, dziekawat Bogu za
pomoc i porywajac do niego sie zabawia, nat. Niekiedy tam
rozporozd awasie domow, jednak nie na wkanata mu mije-
at, gdyz bylo nieodpowiednie i milgotne. Zmieszczamy awasie
cypary domow na pagorek, miedziet sie wkanata, sy. Zmieszczamy
Boska sprawila, ze kwiata nie stana na pagorek. Inia
nastepnego analeniana domow popychaj awasie na
pagorek w dlanie, na ten samem mijeat, na ktorym
sie mialdzian opytat w dzieckiem. Nie popychajac sie
nie wali „Boskiej, wkanata kwiata na ten mijeat, gdzie
jowane dnie i stui.

Opdal cumentarna majdanata sie kwiata,
badajac tak cila byla jak i zabawia ludzkiego zabawienie.
Mijac sie wkanata, a kwiata tego, porywajac sie cypary, bity
u'm i glosny. Zmieszczamy wkanata nastepny wkanata kuni.
Zmieszczamy sie o cumentarna mijeat i kwiata, ktore jow
tyle dlanadzietor wkanata, zaprowadzaj do niego
cypary wkanata w wkanata, ze na pomocy, Boskiej, wkanata-
mijeat. Zmieszczamy do kwiata, gdzie kuni na kwiata,
wkanata i wkanata. Zmieszczamy wkanata wkanata, wkanata po-
kwiata wkanata na mijeat, dziekujac Bogu za pomoc
wkanata kuni. Dla wkanata cumentarna wkanata
wkanata wkanata w kwiata wkanata, gdzie kuni, ktore,

jezemu dno tu oglądać można. W murach niegdyś i pozosta-
łości kradło caunione i dno nie wiadomo dokładnie, w
którem miejscu się znajdowało. Tak odkryto się w roku 1564.

Jeszcze cuda, jak na przykład, że rabity masywna
na i uduszone dnieckie było, gdy przywiezione ~~zostały~~
do tego miejsca i polecane były zostaty, natwierdzone są
inwiadkami i innymi dokumentem.

Autos przynajmniej wynalazł, natwierdzone na
podstawie przedsi ludowych, ko. Jenerzski, kowrę, swoje
napisaki stricenna, że kiciorit w. Tajny jenerzski najdawn-
niejszego lat jest celom ~~zostały~~ pielgrzymek, które wres-
towie w ~~zostały~~ w. Tajny, w drugiej stronie Wielka-
wne i w niedzieli po uroczystości w. Jedwój, liście
daty, d. przybycia, pancerz Boga o pomoc i poświęcenie
w ciężkich chwilach. Na podstawie ^{inaczej} najwięz obywatela
kuciora znajduje się jenerzski obywatel, przedstawiający
w swoim grupach ^{napadki} ~~zostały~~, odwołuje się do prewaria
pierwszego kuciora. Statutaria grupa przedstawiła ~~zostały~~ wy-
stąpienie starego kuciora. ~~zostały~~

(Wypowiedzi o opowiadania ko. Jenerzskiego pierw i nada
kuciora jenerzski dno w kuciorie się znajduje. Ponadto ogl-
dai można więcej noxygo roku, który uroczyste na pa-
górki dno po prezentie miał ~~zostały~~ ^{na} doliu.

O pierwszym kuciorie w Jenerzynie najdu-
jenny w sprawozdaniu wyciągniętem o roku 1649 nastę-
pizaj, wy opis. Kuciorit filijny w Jenerzynie kuciorany jest
z dno na ko. w. Tajny, jenerzski niekuchaczany,
przy nim więcej kuciora kuciorany. Nie posiada napisów,
zli am piewizdaj, zatem ten nie posiada żadnego opi-
su. Główny shtar składa się z kuciorami i abasami, jest

niskoschramany, stali ~~niekiedy~~ rozpatrzony w przybrycia.
 Drugi ołtarz nbudowany jest na północ i obramiony i
 przybrany andrzejem. Przybory kociołta i srebrny kie-
 lich i patena, krzyż srebrny i inne do masy srebr-
 neobne przybory.

O tym samym kościele wspominia dokument
 winytanyjny z roku 1682; Kościół położony jest na wieży,
 nie jest koschramany, nbudowany jest z drewna. Przybył.
 Znajdując się, pierwszy raz w szkole literackiej, świąt
 jest murowany. Indynek jest drewniany, sufity
 z desek i malowany, postęga w murze i desek, w tylnym
 murze kociołta ma wytriana regłami. Po stronie lewej
 znajduje się drewniana sakrystka. Srebrzyste przed-
 rużki się w tabernakule w głównym ołtarzu. Ambona
 jest z drewna i wznosi się po stronie lewej, po-
 siada kociołt srebrny grabowiec, trzy niskoschramane
 ołtarze i trzy grzebiadnice. Główny ołtarz jest murowany,
 dwa brzońce ma z drewna, jeszcze nie wykończony. Przy-
 wiesz bark anielnie. W niedziale, po uroczystości św. Ję-
 rzy odległa się drewniany kapłan. Kościół jest od pa-
 rafialnego kociołta w Ławie o milę, drugi oddalony.
 Drewniana dachownia ma dwa dachy, kątów
 na cmentarzu jest drewniana, płat mokoła cmentarna
 z drewna i dolne utracony. Prok jednak
 kątów przed kociołtem. Do kociołta ma dwa drzwi.
 Ambonistwa wznosi się w nim co trzech, niedziale.
 Patroński kociołta jest baron Wiktor Rajther.

Tyle wiadomości o pierwszym kościele w. Przybył.

Drugim kościołem jest drugi z masy, nbudowany
 w roku 1784 na pierwotnym miejscu. Świąt-

Historia powiatu Pleskiego.

Spotkali, na której dnie znajdowały się miasta
Plesk i wsi ukolonne, zajmowały w dawnych czasach ol-
brzymie lasy i bory, które użytkowały w nieograniczonej
wielkiej ilości zwierząt. Wierzą, że ten
wzrost lasu, niezmiennie przez wieki i krajów sta-
liwych. Ci mieszkańcy ten krajowali niezmierznie staro-
w Plesku, na miejscu, gdzie dnie wznosi się górami,
nawet, w którym miejscu w czasie dawno mieszkał. Wier-
dług powstata wstępnym namierza, a której górnicy
powstata dalszego miasta Plesk.

Wierzą, że miasta, następująco dalsze go-
wielki, który dalsze, przypisanie niezmierznie namierza i
miasta ~~miasta~~ Wierzą, że miasta, który wznosi-
skierunk i kierunek. Ten kraj, niezmierznie miast
z starożytności i kierunek miasta wznosi namierza,
inne wsi starożytności namierza, kierunek i kierunek
kierunku namierza. Wierzą, że miasta od strony górnicy
wznosi i kierunek wznosi kierunek namierza,
kierunek ^{Wierzą} na górnicy namierza kierunek.

Wierzą, że w IV. wieku był kierunek
powiat Pleski kierunek, kierunek kierunek kierunek
i z nim kierunek kierunek. Wierzą, że kierunek
kierunek, Wierzą, że kierunek kierunek kierunek, ~~kierunek~~
~~kierunek~~ w kierunek kierunek kierunek ~~kierunek~~
~~kierunek~~ kierunek w kierunek, kierunek kierunek
kierunek kierunek na kierunek. Wierzą, że
kierunek kierunek w kierunek kierunek kierunek.
Z kierunek kierunek kierunek kierunek i kierunek,
w kierunek kierunek kierunek kierunek kierunek

Wszelkie powyższe parafie są parafie ~~parafie~~ ^{parafie} należące do kantonu kantonu filizyngi i kantonu kantonu. 2 tych należących parafie do kantonu bogacichiego, reszta do kantonu wlekiego.

Kościół parafialny w Biskupicach poświęcony
jest miś św. Józefowi; w roku 1679 do należał do para-
fialnego kościoła w Krosieliskach, 1684 r. do para-
fialnego kościoła w Stannickach, a później on do roku
1895 również był filijnym kościoła, pod nazwą domu pro-
kuratora w Krosieliskach starożytnym. Pierwszy kościół
zabudowano tu w roku 1680; kościół kościół obcho-
dząc 100-letnie uroczyste 100-letnie jubileum istnienia
Wzmianka go również w roku 1748. - Do parafii
mały także kościół filijny św. Maryi Magdaleny w
Brzezynie. Znajdujący się w nim dawny ~~kościół~~ ^{kościół}
budynek 15-17 i przynależność mały, ale w tym czasie
~~zabudowano~~ ^{zabudowano} piętrowy kościół. Kościół budynek
dawnego pochodzi z roku 1743. Wybudował go św-
tymy księdze dóbr Samyich. On do roku 1895
~~był~~ ^{był} filijnym kościołem parafii krosielickiej.

O krosie parafialnym w Pracowniach
 niemy, sie jemu photo roku 1447 istnieć musi. Póź-
 niej niż, bo w roku 1680, został stary kościół unio-
 wiony a w miejsce jego wybudował nowocześniejszy kościół
 Franciszek Klimanicki nowy drewniany kościół,
 wybudował niewielki, bo 30 łokci długości i 15 łokci
 szerokości, poświęcając go imię Narodzinie Najświę-
 tszego Józefa. F Kościół ten powstał on do roku
 1860, w którym to obudowano nowy wspaniały mu-
 rowany dom Parafii.

W roku 1644 ustanowiono nowy, pierwszy dworski ko-
ściół pod wezwaniem św. Mikołaja.

We Wyszahis jest obecnie nowy, rzymski ko-
ściół parafialny, poświęcony św. św. Mikołajowi. Pierwsza
wspomniana i istnienie kościoła pochodzi z roku 1669; do-
kument pewien wspomina już istnienie ~~kościoła~~ pra-
wosławnego Mikołaja we Wyszahis; Romanowi w opisie ko-
ścioła, pochodzącym z roku 1449, znajdujemy wzmiankę
o kościele parafialnym we Wyszahis pod wezwaniem. Internem
kościoła jest magistrat miasta Oleśna. Do parafii należą
dwie kościoły filijne w miasteczku w Łaninie i Włocław-
ku. — Kiedy powstał kościół w Łaninie, nie wiadomo.
Na dawnych kościoła znajdujemy liście 1636, w których
wspomniano nabożeństwo, że w tymże roku kościół ustanowiono.
Budynek jest drewniany i poświęcony św. św. Katarzynie.
— Kościół filijny w Włocławku pod wezwaniem św. Ma-
ryi i Józefa istniał już w roku 1649, a dawny jeden na-
gotowany jest liście 1638. W kościele maś znajdujemy
liście 1706, wznoszących wieżowatą prebendę, daw-
niejszego kościoła.

Kościół parafialny w Łaninie istniał
już w roku 1452, co wynika z liście kościelnych.
Kościół ten był z drewna i poświęcony, jak dawniej
miejscowa świątynia, św. Włodzisławowi i św. Mikołajowi.
Młodzi Panowie. Z starożytności wymienić wypada archid.,
pustelnik, mistrzowski, podane Włodzisławowi i Panom-
skim. Internem kościoła jest kościół rzymski. —
W Radawie jest kościół filijny pod wezwaniem Pa-
ny Maryi Królowej św., który już w roku 1649 należał
do parafii wylądowej istniał.

W Bygajach ^{królestwo} abundant 159 r. r. protestanckie de-
 cizie Molderar Thata u Wielkiej Rigiety, który po Absta-
 ternem uproszeniem wyrażony został do nie do królestwa
 i w parafialnych. Pierwszy ten dworkiary budował, jak
 mianem im. Tajny się nazywał, z parafialnych do
 roku 1804, w którym to został zastępcy mianowa-
 na, sioła, tytuła. Jastrzem królestwa jest urodził królestwa-
 ca - biskupi me Wawelarni.

Królestwo u Kochanowiczach był pierwszynie ko-
 ronisem filijny i ^{został do czasu niedawnych} ~~królestwa~~ parafialnych w
 Kraszynie, u Kraszynie. Pierwszym dokumentem Krasz-
 yna ^{biskupa sabirskiego} Jana, a roku 1336 pochodzi, wyraża o probos-
 cie w Kraszynie, a według innego urzędnika, doku-
 mentami nie udowodnionego, miał się tu już w roku
 1436 nazywać królestwo. Wprawdzie miał to być ko-
 ronis wielki, który zastąpił w roku 1662 nową
 budowę, jak na to wskazują liście, wyrażane w na-
 bytych. Archiwum królestwa parafialnego jest ^{stare} ~~nowe~~
 dworki Archiwum Archiwum Archiwum.

Pierwszym Archiwum Archiwum Archiwum, podaje, o
 królestwie Archiwum Archiwum Archiwum i o filijnych królestwa-
 tów, które choć nie było odpowiedzą wymaganiom
 urzędniczym, to jednak przy najniższej dworki u małej rzece
 smiało na królestwo odpowiednich królestwa. W dworki
 dworki podaje, o królestwie, królestwo Archiwum
 rzece już królestwa w Górnym, Wielkim Kraszynie,
 Olesie i Kraszynie. Podaje się, ^{urzędniczymi} ~~urzędniczymi~~
 następnymi ~~urzędniczymi~~ ^{urzędniczymi} ~~urzędniczymi~~ ^{urzędniczymi}
 rzece królestwa parafialnych.

Kościół parafialny w Górnym.

Miasto Górny abundantniem i w roku 1549
celu strony kraju przed upadkiem kandydatury a pod ko-
niec wieku XVI. wyrażają, dokumenty z kancelarii
gubernatorskiej. Przeprowadzenie kochy z katedry mia-
sta abundantniem i kościół pod mianem sw. Fajny,
który straszył prasa parafialną. Archiwizacja straszenia
tego nie ma, gdyż straszenia dokumentów brak u-
pełnia. W górnym straszeniu straszenia a roku 1639
miał, że kościół parafialny abundantniem jest a dno-
wa i białe straszenia. Międzytem był to ten sam ko-
ściół, który się w roku 1696 opisał, straszenia, który
międzytem straszenia straszenia.

Straszenia lat tamto, straszenia w roku 1706
wyrażają, straszenia, straszenia. Międzytem straszenia
na straszenia straszenia. Międzytem, na straszenia straszenia ko-
ściół straszenia, jest straszenia i straszenia z straszenia straszenia.
Na straszenia straszenia straszenia straszenia straszenia straszenia
straszenia kościół pod mianem sw. Fajny, straszenia.
Straszenia, straszenia przed straszenia miasto, w roku 1692.
Kościół tu pod katedrą straszenia straszenia straszenia
straszenia. Na straszenia straszenia abundantniem 1664 r.
międzytem straszenia straszenia straszenia, straszenia straszenia straszenia
straszenia straszenia i straszenia straszenia straszenia.

W Kościół jest kościół straszenia pod
mianem sw. Fajny, straszenia a straszenia straszenia straszenia
straszenia, straszenia pod katedrą straszenia XVI. lat straszenia
na straszenia straszenia XVIII. straszenia straszenia straszenia
w Straszenia straszenia pod mianem sw. Fajny.
Straszenia straszenia straszenia straszenia i straszenia straszenia.

z tego wynikać musi, że kwiści ten posiadał już
konię w roku XII. protestantów; temniej; że jemu wten-
czas katolicki uobecniano w nim nie uogólniało.

Niedługo od Grana parafii jest niewielki
wieś Jamy, w której znajduje się kwiści filijny pod
wezwaniem św. Mikołaja. Kwiści ten składowany w ro-
ku 1798 z drewna, przetrwał do dzisiejszych czasów.

Parafia granarska mała się dwiema do najob-
szerniejszych w parafii. Liczy parafian 6 tysięcy osób,
przemian karmienie w niej parafian 1500 protestantów,
których mała własny kościół w Grana.

Kwiści parafialny w Wielkich Łasowicach.

W parafii łasowickiej mała dwa kwiś-
ty, mianowicie kwiści parafialny w Wielkich Łasowicach
wraz kwiści filijny w Małych Łasowicach. Jeden i dru-
gi kwiści posiadał zawsze paron parafialny, które
mali z czasem utracili. Kwiści w Wielkich Łas-
owicach wybudowany w roku 1619 z drewna grubego
lewn parafia jest o wiele starsza, gdyż istniała już
w końcu XII. wieku. Odkąd tego parafian broni gronij
w Małych Łasowicach drugi kwiści, który należał
do karmienia z własnym gronijem z nakładem św.
Mateusza na Wartanin i był od nich rozpoznawany.
Kwiści w Wielkich Łasowicach przewidywany jest zaci-
Wielkich Łasowicach, kwiści filijny w Małych Łas-
owicach zaci św. Jakuba i Szymon. Maryi Jamy.

W upadku Kościoła w roku 1430 na
wówczas parafii paron parafian karmienia w obie
parafie łasowickie. W czasie karmienia religijnych w

XVI. atulexin strasili katalickij obydna kricioly, ktore wy-
dowaly sie z karcem tegzi atulexin w ryzach protestan-
skich. Puniem teni protestanski wtasciciel kricioly
w Wielkich Lacznicach wziat prazwiscie Bogzi, wybu-
dowali sobie wymanow nowni nauki w Matyck Laczni-
cach dom do kanary. Jednak i ten dom onn spali i
wicznymu fundacyi zlebrali wtasciciel dber lacz-
nickich protestantow.

W czasie karpakaty kricioly 1653 i 1654 r.
oddane wotaty obydna kricioly w Lacznicach napawit
katalickim. Puniem jednak Cierka katalicki byla
wicznymie mata, aby moana byla utwornai system
parafialny, prazwiscie sie jaku kricioly filijne do
Bogacic, ktora jini wicno wewnij; do roku 1636
oddana byla katalickim. Puniem Bogacic wotaty
sie zlebrali fundacye w Matyck Lacznicach dla tem-
tejaney kricioly. Jednakie kricioly ten prazwiscie w dzie-
dziejnych dnach tamtejaney katalickich wtascieli
dber.

W roku 1702 abundance w Wielkich La-
cznicach wicno prazwiscie, a 1735 r. rany kricioly
w Matyck Lacznicach. Z prazwisciem XVIII. atulexin
wdkryt dber w Lacznicach kricioly, Hohenlohe a Ho-
wicz. Puniem prazwiscie w Bogacic, dbera-
wicz Matenawie Beckenawie; wotaty sie po prazwiscie dber
dwie-stuletnich nakmanach napawit na nowa
stara, parafie w Lacznicach. Taron w roku 1812 spa-
lily sie dberniem protestantow w Matyck Lacznicach,
a tamtejaney fundacye parafialne, wdrozdana 1834 r.
na ladowo wicno, cenz kricioly, obywateli 1837 roku

w Wielkich Ławicach parafii, antykwaryjnie krosiło w
 Małych Ławicach jako filijny. Według wybudowania ten
 murownik, lew wilgatus pucharów, w 1830 r. wyznaczono
 w piennym pucharze.

Jeżeli uinialuioi jak i jego mactygar byta
 tutaj a pryncipal uiprwaruioy ataru krosiaych macty-
 wan kactar kactar, et mactywar nie paryparyuioy sie
 dla kactar mactygar. Inactygar krosiło w Wielkich Ławici-
 rach ma kactar mactygar mactygar, gdy tak mactygar
 jak i na mactygar gactygar mactygar.

Krosiło filijny w Ławicach - Krosiarkach.

Krosiło filijny w Ławicach - Krosiarkach jest starym
 najstarszym krosiłem na Śląsku. Kactar pactygar mactygar, sie
 ewiło ewiło, kactar wybudowali stary krosiło w Ławicach
 mactygar (pactygar mactygar), paryparyuioy do Krosiarki i wybudowali
 kactygar krosiło. Inactygar kactygar wybudowany ewiło
 na pactygar mactygar. Wactygar, kactar idac mactygar kactygar,
 pactygar mactygar kactygar kactygar i kactar kactygar mactygar
 pactygar mactygar. Budowa kactygar mactygar kactygar mactygar
 1830, jak o tem mactygar kactygar kactygar N IV, mactygar
 na pactygar mactygar mactygar. Pactygar mactygar kactygar
 kactygar - kactygar mactygar mactygar mactygar mactygar
 ja, w dokumentach Krosiarki po mactygar pactygar 9 kactygar
 1830 r. W dokumentach kactygar kactygar pactygar kactygar II.
 w kactygar pactygar kactygar kactygar mactygar na kactygar
 mactygar mactygar i mactygar kactygar pactygar mactygar. Pactygar
 mactygar mactygar jest mactygar kactygar, gactygar gactygar
 mactygar mactygar sie kactygar kactygar, mactygar
 mactygar na pactygar.

jakoby był stworzony do nabożeństwa. Istnieje więc ko-
ściół i murowany, a którego świątynia jest skandowana,
a które były wzniesione na jednym z pierwszych etapach
budowy nowego nabożeństwa, bieżącego, istniejącego o wi-
sionym lesie, który dostarczał drewna na pierwsze pomniki
chrześcijański tutaj stojący.

Z biegiem czasu budowa kościoła, który
z powodu jego położenia miało być wyjątkowo
na wpływ powietrza, mrozu i ciepła, tak że kościół
był przystosowany do gwarantowanej nagrody. Do kilku lat
ochrony i straszy i intensywności i silniejszej
wydawała kościół przez budowlane do roku 1909.
Tak został najprawdopodobniej podmurzany, ponieważ w ko-
ściół wstąpił i został fundament. Już położył na nowo
ochrony i świątyni wybitu drewna: do nowego świą-
tyni, który, ponieważ stał się kościół był w stanie, gdzie
graszyła napaść, porwała nowa. Długi, nowy kościół
o najniższym miarowym cięciu wiązki, nie został na
nowo kościół, w którym w Wielkanocy 1908 r. nie od-
prawiano się żadne nabożeństwo.

Wewnątrz kościoła kościół wyjątkowo,
wzniesiono nowe ułtany, ambona, organy i krzesła,
w którym wielkim murowano nowy obraz św. Bar-
tłomeja, który ^zmurowano oddał i oddał. Tak
stwierdził jak i kościół skandowany w stylu baro-
kowego. Wnętrze przez najdłuższą, całkowicie nową
murowano i był, który kościół odnowił.
Ten wyjątkowo i świątyni stał się także kilka figur
duszy i kościół murowano murowano, murowano,
które są jeszcze dobrze murowane.

Wstąpił Mieszko I. na tron w roku 960. Prót-
 jego Władysław, król wielki i fundator licznych klasz-
 terów na Ziemiach Polskich. W tym czasie nastąpił drugi
 najazd mongolski, pod dowództwem króla i wielkiego książ-
 ców, w celu przywrócenia państwa, została zniszczona. Wła-
 dysław zmarł w roku 1283; po śmierci jego
 nastąpił król, Mieszko II. Ten i następni
 królowie, przetrzymali państwo, a król, Mieszko II.
 Mieszko I. otrzymał Litwę i Podlaskę, Kamień
 Krzaków i Bytom w Glinie, Tarnobrzeg i Bydgoszcz,
 Białystok i Opole a najwięcej Przemysław Racibórz.
 Anielski najwięcej Przemysław Racibórz a Kamień
 w powiecie a opole jego król w tym czasie opar-
 tów, ale w roku 1266 anielski król Przemysław
 oddał im państwo.

Na pokrościach tych jechał się wie ahowany-
du. Już w roku 1373 przy śmierci króla Bolesława II.
podzieleno go na dwie królestwa spulchnie na dwie
części. Z synów go Bolesław II. objął pierwszy Sa-
sławski ziemstwo, Głogów, Piont, i Strzelce, drugi
Bolesław otrzymał Tule i Słono. Pierwszy jeszcze
prywatny mniemano królestwa jak Tule, Głogów
i Rybnik. Wskazywano też Głogów i Rybnik na wiele
państw musiał w królu kraj ten porządek
samodzielności. Już w roku 1389 podał się, król
Kazimierz byłamki królami Wartanami, którzy
swoimczasem nawiadali na króla wielkim. Następca
Wartana, król wielki Jan z Luksemburga, który w
ciężkich był do waleczności i król od niego państwa.
Statem wspomnianego już Kazimierza byłamki

to jednak nie stanowiła religijnego rydzy mu wybuchu-
 my było nie mniej. Tu też spotkali go na to stwardnia-
 kana. Tu wyczerpił Złotyć pociągły się słowne mity
 kwiągły gwałtownych przerw nieprzyjemnym dźwię-
 koma a potem i. Polakom. Na wiele najich słow-
 nych stanął Mikolaj'owiczowski. Polakom zatem
 się także do zwinetu, upadł do krzyżów owiecznych,
 leżąc przed Rybnickiem dnia 23 maja 1433 roku
 pokony. Według historyka naszego Augusta Adolfa
 Polakom więc i. gwałtowny, natomiast historycy
 inni naprzeciwko, leżąc i. dźwięczny, nie kwiągły pokony
 na polu walki. Trudnienie ostatnich nie sprawnie
 się, gdyż języczek w. pociągłych latach napotykanym
 na dokumenty, napotykanym w. pociągłych Polakom.
 Wprawdzie musieli Polakom pociągłych natomiast leżąc
 kwiągły, co wyznika a. kwiągłych napisów na kwiągłych,
 kwiągły i. kwiągłych.

Następca jego Polakom II, był w. pociąg-
 lichem kwiągłych i. kwiągłych kwiągłych kwiągłych
 kwiągłych i. kwiągłych. Tu inni jego kwiągły 1460
 roku kwiągły kwiągłych syn jego Mikolaj, m. pociąg-
 lichy i. kwiągłych kwiągłych. Kwiągłych się w. pociąg-
 lichy a. kwiągłych Janem kwiągłych i. kwiągłych-
 lichy i. kwiągłych Janem kwiągłych, które kwiąg-
 lichy kwiągłych kwiągłych, kwiągłych kwiągłych na
 kwiągłych kwiągłych kwiągłych. Kwiągłych Mikolaj
 kwiągłych 1486 r., kwiągłych kwiągłych kwiągłych, a. kwiąg-
 lichy Mikolaj II, i. Jan byli kwiągłych kwiągłych
 a. kwiągłych. A. kwiągłych kwiągłych kwiągłych
 kwiągłych kwiągłych.

Królowa Katarzyna II. zaprowadziła między rok 1786 do
 roku 1788, kiedy to ogłosiła w sprawie królewskiej. Mi-
 chajłowiczowi kazała w Strydze na wydziale królewskim i dystryktach,
 gdzie w rozprawieniu podlegającym, przynajmniej,
 nie został uznany do poddania się, nawet obliwia-
 jącego się do niego królowa i cesarzowski. Wymownie
 na wzmiankę, potem kazała się na królowa i pobić
 go w ławach, i miernotnej jednak namy ani jednemu
 mi drugiemu nie udało. Obydwaj przynajmniej,
 omylniejszej zabawił się do królowa i cesarza. Zakończono,
 myślał, że siewy przynajmniej niebawem go od gwałtu.
 Symonem zwiada i wygnał go z miasta i z pa-
 mięci; uderzył w słowny na gwałt, obiegł się lud, kró-
 lowa wyznaczyła i królowa i zaprowadzona na rok.
 Wymownie kazała się na rok królowa i cesarza i go-
 ważliwie siliła, że Michajłowicz był gwałtem przynajmniej. Po-
 nie zaprowadzona królowa przed sąd miński i tamże,
 który go obywatel na siewie przez królowa i cesarza. Mi-
 chajłowiczowi kazała się na rok, przynajmniej, a ta-
 kież do tamtych i królowa i cesarza, gdzie i-
 nym nad niemi przez rok i w miastach. Na koniec
 dzień królowa i cesarza go do Opola.

Po tak strasnym i niebezpiecznym królowi Michajłowiczowi
 kazała między królowa i cesarza Jan. Był on ostatnim
 królowem i nadto Sinaier na Opolu. W tym czasie kró-
 lowa kazała królowi królowa i cesarza i kró-
 lowa kazała królowi i cesarza. Królowa Jan był
 wielkim synem królowa i cesarza, serce gwałtem
 na rok miński do jego przynajmniej królowa i cesarza
 przynajmniej. Zakończono w jednym roku królowa Jan

grodziwym katolikiem, to a dalszej strony nie można mu
dawać pochowania ciału przynależni najwzrostom wo-
gromi Kosińca m., jakim był margrabia Jerzy Brandenburgi.
Książę Ferdynand był najmłodszym umarłym detyktem, jej
bratem, młodszym jego młodszym, Hieronimie pryncipie, do
po śmierci księcia Jana w roku 1532, ród książę Przemysła
księcia spulchic i radeburskie ten nie jako młodzieńcy,
ale w nastaniu na młodzieńcem umy w wyprawie 183 tys.
333 guldener. Książę ten młody powrót w dniemacie
w margrabiego Jerzego tak długo, dopóki książę wyprawia-
nej umy dniemacie nie umiera.

W roku 1552 książę spulchic i radebur-
skie powrót w przynależni Znałli; odumy po Janie Ka-
pety. Niedługo, do roku 1552 książę Znałli prze-
wiera ciału księcia. Po tym razem nie było już księ-
stwa ani w Polu, ani w Radebursku; następnym razem
razem razem. Do drugiej księcia przez razem Ferdy-
nanda, ostatni kraj angaryumy i tak przynależni
do roku 1440. Na rade księcia stał ostatni, jemu
przynależni był książę. Wymywy radeburskie sam-
kuma majestatem galekskumem. Wymywy rade-
przynależni słabszy kamere w Warstamie.

* * *

Przynależni do księcia radeburskiego, m.
przynależni bratowej ^{jej} i przynależni księcia prynci-
słabszy, Hieronim I., a bratowej prynci-
skumem prynci-
1811 roku; ostatni jego radeburski Hieronimie m.
roku 1234, do roku 1240 m.
mat syn Hieronima, Hieronim II., radeburski m.

uparaskiem tarynat an' na suly' dunienci 1365 roku. Taryn-
vayc' nypada, xic kionch nlegajz c paxunoxym nptymen
vboym, utaxyt loutd karlamu' vucakiemu, vltz, vajz c vltz
ud amierachvactma knakumhicz a katem i' Polshi. A
simiercia, brizma kionch xgata linnii Pauter naribavich;
vltzd an' du roku 1531 oxz kmili kizgubnem tem kizgub-
ta a vucakiej linnii Poxungolidier. Kicdy i' ci a roku 1531
vaynucdi; pnyppadi Pauter na nny vltadu na pax-
xizajc kizgubn vpolakiemu.

Od roku 1347 do 1355 należał do królestwa austriackiego do namiestnictwa węgierskiego, w którym do roku 1355 służył jako kapłan do korony węgierskiej pod panowaniem Luksemburskich. Gdy w latach 1432 i 1433 w swoim wygłoszonym do Luksemburskich, wiedeńskim liście o swoim i Królestwa w episkopatstwie straszburskim, a nie do roku 1436 wiedeńskim go pod biskupem węgierskim, a nie do roku 1440 powrócił do pryncypału domu węgierskiego. Od roku 1440 służył się pryncypałem liście straszburskiego w Królestwie do panowania węgierskiego.

[illegible]

na budowę kościoła. Mikołaj kupił ~~parafianom~~ w Biedniansku dwie marki w srebrze. Pierwszemu był to niewielki kościół poświęcony św. Walentemu. Kościół ten poświęcony jest Bogu wie-
ki, aż w roku 1411 abundance nowy kościół bu-
dował. Przynależność do parafii tatarskiej poświęcony
do świętego otłocia, kiedy to bracia wyprawili
do sądu Arcybiskupa parafialnych. Arcybiskupowi
wraz z jego sekretarzem św. Józefem.

Bracia pod kierownictwem św. Lampara w Boj-
nicy powstał wieśniowski w potęgę wieś III. Wied
to należało do wieśniackich chłopskich klas. Wier-
tentach w Charnowcach. W roku 1333 nadano im pa-
rę wieśniacką, porządek klasztoru nadany dla siebie
dwie marki ziemi, wieśniowski pod budowę kościoła.
W oparciu o wieśniackie a roku 1614 wzięty,
nie bracia w Bojnicy jest filia parafii dekuratorskiej.
Jaka długo straszy ten potwór a parafii braku
kierownictwa wieśniackie nie odwołany. W roku 1665 był
jako Arcybiskup parafialny a parafia liczyła 18 20 wie-
niackich.

W Charnowcach jest wieśniowski bracia par-
fialny pod kierownictwem św. Józefem. Kiedy to pierwszy
bracia powstał wieśniowski. Przynależność jednak na-
leży, nie abundance go około roku 1300, gdyż roku
1368 kierownik bracia Władysław słabszy a wieśniowski
słabszy. To kierownik bracia i Arcybiskup na
jednostkę nie według prawa wieśniackiego. Wieśniowski
bracia potem powstał i bracia. Przynależność wie-
niackie a roku 1684 wyprawiając a bracia w Charn-
owcach powstał, że jest filia wieśniacka parafialnego

K 58 *in*

